

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság (AIPN) kérelmet elutasító határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Jelen keresetet azzal összefüggésben nyújtották be, hogy 2003. április 1-jén a felperes a következő kérelmet terjesztette a Bizottság elé: a) amennyiben a Dr. M.P. Simonnet által a felperes otthonában 2002. június 20-án végzett orvosi vizsgálaton alapuló orvosi szakvélemény létezik, akkor ezt hiteles másolatban küldjék meg neki, vagy küldjék meg az általa a jelen jogvitában megjelölt orvosnak és erről írásban értesítsék; b) amennyiben az orvosi szakvélemény nem létezik, akkor azt a tényt írásban közöljék a felperessel; c) amennyiben a fenti a) és b) pontban szereplő kérések nem teljesíthetők, ennek okait írásban közöljék a felperessel.

A kérelmét elutasító hallgatóságos határozatot követően a felperes benyújtotta jelen keresetét.

Érvei alátámasztására a felperes a következőkre hivatkozik:

Jogszabálysértés, amennyiben a tisztviselőnek joga van minden őt érintő – az alperes megbízottjai által feladataik teljesítése során keletkeztetett, az alperes birtokában lévő – adat, így az orvosi jelentés, megismerésére.

A felperes egészséghez és testi és szellemi integritáshoz való jogának, valamint a közösségi intézmények azon kötelezettségének sérelme, hogy figyelemmel legyenek az alkalmazottak jólétére.

Az aktusoknak a személyzeti szabályzat 25. cikkében foglalt indokolási kötelezettségének megsértése.

A gondossági kötelezettség megsértése, amennyiben az alperes egyáltalán nem tartotta szem előtt a felperes ahhoz fűződő érdekeit, hogy az orvosi vélemény tartalmát vele vagy legalább az általa a jelen jogvitában megjelölt orvossal közöljék, különösen annak fényében, hogy nem érthető, hogy az alperes szervezeti egységének milyen érdekeit kívánta védeni a kérelem és a panasz elutasításával.

Daniel Van der Spree által 2004. május 17-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-182/04. sz. ügy)

(2004/C 179/35)

(Az eljárás nyelve: francia)

Daniel Van der Spree, lakóhely: Overijse (Belgium), képviseli Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne

Marchal, avocats, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a felperes 2001. július 1. és 2002. december 31. közötti időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentését véglegesen megállapító határozatot;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Keresete alátámasztására a felperes elsősorban a személyzeti szabályzat 26. és 43. cikkei, valamint a 2001-2002-es átmeneti értékelésre alkalmazandó különös intézkedések sérelmére hivatkozik. A felperes ugyancsak hivatkozik az indokolási kötelezettség megszegésére, a szöveges értékelések és az adott osztályzatok közötti összhang hiányára, valamint nyilvánvaló mérlegelési hibára. Ezen túlmenően a felperes a védelmi jogok sérelmét is állítja, amennyiben a határozat egy – a felperes tudomására nem jutott – belső ellenőrzési jelentésen, valamint – a felperes szerint vele soha nem közölt – állítólagos értékelési szempontokon alapult.

A Microsoft Corporation által 2004. június 7-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-201/04. sz. ügy)

(2004/C 179/36)

(Az ügy nyelve: angol)

A Microsoft Corporation, Washington (USA) képviseli: I. S. Forrester QC és J.-F. Bellis, lawyer, 2004. június 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. március 24-i határozatát, vagy, másodlagosan semmisítse meg, illetőleg jelentősen csökkentse a kirótt bírságot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A felperes megtámadja a Bizottság azon döntését, amely a felperes által két ízben elkövetett erőfölénnyel való visszaélést állapított meg és felperest 497 196 304 euró bírsággal sújtotta. A határozatban a Bizottság megállapította, hogy a felperes megtagadta az „együttes működtetéshez szükséges információ” nyújtását, illetve engedélyezni használatát a hálózati operációs rendszerhez kötődő alkalmazások fejlesztése és terjesztése céljából. Másodsor, a Bizottság megállapította, hogy a felperes a „Windows operációs rendszer PC ügyfélprogram” hozzáférhetőségét a Windows Media Player egyidejű megvételetől tette függővé.

Először, a felperes kérelme alátámasztásaként előadott érvelése szerint a Bizottság tévedett, amikor arra a megállapításra jutott, hogy felperes megszegte az EK 82. cikkét azáltal, hogy megtagadta az információs protokoll átadását a versenytársak részére és annak engedélyezését, hogy ezt a technológiát hálózati operációs rendszereken használják.

A felperes szerint az európai bíróságok által megkövetelt feltételek, ahhoz, hogy egy erőfölényben lévő vállalkozás köteles legyen engedélyezni szellemi alkotásaihoz fűződő jogainak felhasználását, nem kerültek kielégítésre a jelen esetben. A felperes szerint a technológia, amely vonatkozásában a használat engedélyezésére kötelezték nem elengedhetetlen a Microsoft PC operációs rendszerekkel való együttes működtetéshez, a technológiai támogatás állítólagos visszautasítása nem akadályozta meg az új termékek megjelenését a másodlagos piacon és végül nem volt versenyt kizáró hatása a másodlagos piacon.

Továbbá a felperes állítja, hogy a vitatott határozat helytelenül tagadta, hogy a felperes támaszkodhat a szellemi alkotásaihoz fűződő jogaira, mint technológiai támogatás feltételezett megtagadásának tárgyilagossá igazolására, ehelyett a határozat előterjesztett egy új és jogilag hibás mérleget, mely a közérdekre hivatkozik a nyilvánosságra hozatalnál.

A felperes úgyszintén előterjeszti, hogy az EGT-ben soha nem volt szükség felhasználási engedélyre szoftverfejlesztés végett, és a felperes nem volt köteles a Sun kérelmét úgy tekinteni, mint ami különös felelősséget teremt a 82. cikk alapján.

Továbbá a felperes állítása szerint a Bizottság nem vette figyelembe a 82. cikknek az eset tényeire való alkalmazásakor azon kötelezettségeket, amelyek az Európai Közösségeket a Szellemi Tulajdonjogok Kereskedelmi vonatkozásairól (TRIPS) szóló Kereskedelmi Világszervezet Egyezményben foglaltak szerint őt terhelik.

Másodsor, a felperes hivatkozik arra, hogy a Bizottság tévedett annak meghatározásakor, hogy a felperes megsértette az EK 82. cikkét azzal, hogy a PC operációs rendszerek hozzáférhetőségét

feltételelessé tette a Windows Media Player multimédia lejátszó egyidejű megvételetől.

A felperes szerint a vitatott döntés azon a feltételezett kizárási elméleten alapult, amely szerint a Windowsban található multimédia lejátszók széleskörű elterjesztése, a jövő egy meg nem határozható időpontjában ahhoz a helyzethez vezethet, hogy a tartalomszolgáltatók és a szoftverfejlesztők majdnem kizárólag Windows Media formátumban fogják kódolni a programjaikat. A felperes előadja, hogy ez az elmélet összeegyeztethetetlen az AOL/Time Warner⁽¹⁾ összeolvadásáról szóló Bizottsági határozattal éppúgy, mint azon bizonyítékkal, mely szerint a tartalomszolgáltatók a továbbiakban is többféle formátumban fognak kódolni.

A felperes szintén előterjeszti, hogy a vitatott határozat figyelmen kívül hagyja a felperes vállalati modelljéből fakadó előnyöket, amely maga után vonja az új alkalmazás beillesztését a Windowsba válaszként a műszaki fejlődésre és a fogyasztói igények változásaira.

Felperes álláspontja szerint a vitatott határozat nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK 82. cikkének, különösen annak d) pontjának sérelme megállapítható legyen. A felperes előadja, hogy a Windows és annak multimédia lejátszója nem különálló termékek. A felperes előterjeszti továbbá, hogy a vitatott határozat nem mutatja be, hogy az állítólagos kapcsolat és a kapcsolt áru természetüknél fogva kapcsolódnak vagy a kereskedelmi szokás alapján. Ezen felül a felperes előterjeszti, hogy a megtámadott határozat nem veszi figyelembe az Európai Közösségeket a TRIPS alapján terhelő kötelezettségeket az EK 82. cikkének az eset tényeire való alkalmazása során továbbá, hogy az alkalmazott jogorvoslat aránytalan.

Harmadsor, a felperes előterjeszti, hogy a követelmény mely szerint a felperesnek ki kell jelölni és díjazni egy meghatalmazottat, a határozatnak való megfelelés megfigyelése, továbbá a panaszok kezelése és vizsgálata céljából törvénytelen és hatáskörtúllépés eredménye. A felperes azt állítja, hogy a meghatalmazottra ruházott hatáskör vizsgálati és kikényszerítő természetű, amely általában a Bizottsághoz tartozik és nem delegálható.

Végül a felperes előterjeszti, hogy nincs alapja bírságot kiszabni a felperesre, a jelen visszaélésre vonatkozó határozat újszerű jogi mivolta miatt. A felperes emellett előadja, hogy a bírság összege eltúlzott.

⁽¹⁾ 2001/718/EK: 2000. október 11-i Bizottsági döntés egy vállalat-egyesülést az EEA közös piaccal összhangban állónak minősítéséről (COMP/M.1845 sz. AOL/Time Warner) (HL 2001., L 268., 28. o.).